

Besluit

Openbaar

Ons kenmerk: OPTA/ACNB/2012/202537_OV

Zaaknummer: 10.0405.35.1.01

Datum: 9 november 2012

Besluit van het college van de Onafhankelijke Post en Telecommunicatie Autoriteit op de bezwaarschriften van 5 november 2010, gericht tegen zijn verklaring van 23 september 2010 waarbij is bevestigd dat Quadriga Benelux B.V. is geregistreerd als aanbieder van openbare elektronische communicatiediensten en als aanbieder van een openbaar elektronisch communicatienetwerk, alsmede gericht tegen zijn besluit van 1 oktober 2010 tot vaststelling van de verschuldigdheid van jaarlijkse toezichtkosten voor het kalenderjaar 2010.

1 Samenvatting

1. Quadriga Benelux B.V. (hierna: Quadriga) heeft bezwaar gemaakt tegen de verklaring van 23 september 2010 van het college van de Onafhankelijke Post en Telecommunicatie Autoriteit (hierna: het college) waarbij is bevestigd dat Quadriga is geregistreerd als aanbieder van een openbaar elektronisch communicatienetwerk en openbare elektronische communicatiediensten, alsmede tegen het besluit van het college van 1 oktober 2010 tot het ten aanzien van Quadriga vaststellen van de verschuldigdheid van de toezichtkosten voor het kalenderjaar 2010. Het college verklaart de bezwaren van Quadriga, voor zover gericht tegen de registratieverklaring, niet-ontvankelijk. Voor zover deze bezwaren gericht zijn tegen het besluit omtrent de verschuldigdheid van de toezichtkosten, verklaart het college die gegrond en herroept dat besluit.

2 Verloop van de procedure

2. Bij brief van 16 juli 2010¹ heeft het college Quadriga bericht dat hij van oordeel is dat Quadriga in elk geval een openbare elektronische communicatiedienst aanbiedt in de zin van artikel 1.1, onderdelen f en g, van de Telecommunicatiewet (hierna: Tw) en artikel 2.1, eerste lid, Tw, zodat Quadriga ingevolge voornoemd artikellid verplicht is daarvan mededeling te doen aan het college.
3. Quadriga heeft het college per e-mail van 8 september 2010 een (scan van) haar brief van 7 september 2010 doen toekomen, waarbij wordt bevestigd dat zij (onder protest) mededeling zal doen aan het college van het aanbieden van openbare elektronische communicatieactiviteiten.²

¹ Kenmerk OPTA/ACNB/2010/202071.

² In de praktijk gebruikt het college dit verzamelbegrip korthedshalve om aan te duiden dat sprake is van het aanbieden van openbare elektronische communicatiediensten, openbare elektronische communicatienetwerken en/of bijbehorende faciliteiten als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, Tw.

Besluit Openbaar

4. Bij voornoemde e-mail was door Quadriga ook een (daartoe door het college vastgesteld) formulier gevoegd, waarbij Quadriga mededeling doet van het aanbieden van openbare elektronische communicatieactiviteiten. Op dit mededelingsformulier heeft Quadriga aangegeven dat haar totale omzet in 2008 € 368.000 bedroeg.
5. Het college heeft Quadriga op 23 september 2010³ een registratieverklaring gestuurd en Quadriga geregistreerd als aanbieder van openbare elektronische communicatieactiviteiten (als aanbieder van openbare elektronische communicatiediensten en als aanbieder van een openbaar elektronisch communicatienetwerk).
6. Het college heeft bij besluit van 1 oktober 2010⁴ inzake de verschuldigde toezichtkosten voor het kalenderjaar 2010, vastgesteld dat de relevante netto-omzet van Quadriga in 2010 in Nederland minder dan € 2.000.000 bedroeg. Het college heeft derhalve tot een nihilstelling voor 2010 besloten. Aan Quadriga zijn derhalve geen kosten voor het toezicht van het college in 2010 in rekening gebracht.
7. Bij brieven van 5 november 2010⁵, heeft Quadriga (pro forma) bezwaar gemaakt tegen de verklaring van het college van 23 september 2010⁶, waarbij hij heeft bevestigd dat Quadriga is geregistreerd als aanbieder van openbare elektronische communicatiediensten en een openbaar elektronisch communicatienetwerk (hierna: de registratieverklaring). Tevens heeft Quadriga bezwaar gemaakt tegen het besluit van het college van 1 oktober 2010⁷, waarbij ten aanzien van Quadriga is vastgesteld wat de verschuldigde toezichtkosten voor het kalenderjaar 2010 zijn (hierna: het besluit toezichtkosten 2010).
8. Het college heeft op verzoek en met instemming van Quadriga op 12 november 2010⁸ toepassing gegeven aan artikel 7:10, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), en daarmee de behandeling van voornoemde bezwaarschriften opgeschort totdat door het College van Beroep voor het bedrijfsleven (hierna: CBb) uitspraak was gedaan op het beroep en hoger beroep in de zaak SURFnet/OPTA.⁹
9. Deze uitspraak is inmiddels op 22 juni 2012 door het CBb gedaan.¹⁰
10. Bij brief van 10 juli 2012¹¹ heeft het college de behandeling van onderhavige bezwaarschriften hervat en Quadriga de gelegenheid gegeven de gronden van haar bezwaarschriften aan te vullen.

³ Kenmerk OPTA/CNB/3230-2541.

⁴ Kenmerk OPTA/ACNB/2010/202806.

⁵ Het college heeft deze brieven geregistreerd onder de kenmerken 2010103663 en 2010103662.

⁶ Kenmerk OPTA/ACNB/2010/3230-2541.

⁷ Kenmerk OPTA/ACNB/2010/202806.

⁸ Kenmerk OPTA/ACNB/2010/203194.

⁹ Zie voor de uitspraak in beroep waartegen het hoger beroep van SURFnet B.V. zich richtte: Rb. Rotterdam 27 maart 2009, LJN: BH9324 (SURFnet/OPTA).

¹⁰ CBb 22 juni 2012, LJN:BX0230 (SURFnet/OPTA)

¹¹ Kenmerk OPTA/ACNB/2012/201891.

Besluit Openbaar

11. Bij brieven van 20 augustus 2012¹² heeft Quadriga de gronden van haar bezwaar aangevuld.
12. Op 18 september 2012 heeft ten kantore van het college een hoorzitting plaatsgevonden waarin Quadriga in de gelegenheid is gesteld haar bezwaarschriften mondeling toe te lichten. Een uitwerking van de hoorzitting is als bijlage bij dit besluit gevoegd.
13. Een medewerker van het college heeft nadien per e-mail¹³ nog enkele aanvullende vragen gesteld aan Quadriga.

3 Het bestreden besluit

14. De bezwaarschriften van Quadriga richten zich tegen een verklaring en een besluit van de zijde van het college: respectievelijk de registratieverklaring¹⁴ en het besluit toezichtkosten 2010¹⁵.
15. In de registratieverklaring bevestigt het college dat Quadriga geregistreerd is als aanbieder van openbare elektronische communicatiediensten en als aanbieder van een openbaar elektronisch communicatienetwerk, in de zin van artikel 2.1, eerste lid, Tw.
16. Bij het besluit toezichtkosten 2010 heeft het college bepaald dat Quadriga geen vergoeding is verschuldigd voor het toezicht door het college voor het kalenderjaar 2010 in de zin van artikel 3 van de Regeling vergoedingen OPTA 2010.

4 Bezwaren

17. Quadriga stelt zich op het standpunt dat zij geen aanbieder van een openbaar communicatienetwerk is en geen openbare elektronische communicatiediensten aanbiedt in de zin van artikel 2.1, eerste lid, Tw en artikel 13.2, tweede lid, Tw.
18. Quadriga verstrekt technische oplossingen voor internet-, entertainment-, en reclame- en promotiediensten aan hotels en hotelgasten wereldwijd. Quadriga is van mening dat artikel 2.1, eerste lid, Tw en artikel 13.2 a, tweede lid Tw niet van toepassing zijn, omdat Quadriga's internetdiensten (kabel en Wifi) alleen beschikbaar zijn voor hotelgasten op de locatie van de hotels. Hotelgasten kunnen in het hotel toegang krijgen tot een besloten netwerk door een toegangscode aan te vragen of te betalen terwijl ze in de hotelkamer zijn. Quadriga's internetdiensten worden daarnaast aan bezoekers van het hotel (die niet als gasten zijn geregistreerd) aangeboden. De hotelbezoekers hebben echter slechts beperkte toegang tot de internetdiensten, en dienen bijvoorbeeld net als de hotelgasten een toegangscode aan te vragen voor het gebruik daarvan.

¹² Het college heeft deze e-mails geregistreerd onder de kenmerken 2012103078 en 2012103079.

¹³ Kenmerken OPTA/ACNB/2012/202602 en OPTA/ACNB/2012/202789.

¹⁴ Kenmerk OPTA/CNB/3230-2541.

¹⁵ Kenmerk OPTA/ACNB/2010/202806.

Besluit Openbaar

19. Quadriga stelt zich aldus op het standpunt dat zij geen openbare diensten aanbiedt omdat de internetdiensten slechts beschikbaar zijn voor een voldoende omschreven beperkte kring van personen – een afgebakende groep personen – namelijk hotelgasten en hotelbezoekers, en de internetdiensten derhalve niet openbaar toegankelijk zijn. Quadriga verwijst hierbij naar de wetgeschiedenis van artikel 1.1, onderdeel g, Tw en een uitspraak van de rechtbank Rotterdam van 27 maart 2009, de uitspraak van het CBb van 10 maart 2004 en de uitspraak van het CBb van 22 juni 2012 in de zaak SURFnet/OPTA. Bij de beantwoording van de vraag of er sprake is van een openbare dienst is volgens Quadriga slechts van belang of er sprake is van een dienst die beschikbaar is voor het hele publiek. Daarmee wordt bedoeld dat de betreffende dienst door de betreffende onderneming in beginsel openbaar wordt aangeboden en beschikbaar is voor een ieder die van dat aanbod gebruik wil maken. Quadriga biedt de internetdiensten enkel aan hotels (hotelgasten en hotelbezoekers) aan. Deze diensten zijn derhalve, volgens Quadriga, niet beschikbaar voor het hele publiek.
20. Quadriga stelt zich voorts op het standpunt dat in geval het college van oordeel is dat de internetdiensten als openbare communicatiediensten dienen te worden aangemerkt, Quadriga geen Internet Service Provider (hierna: ISP) is, maar slechts verantwoordelijk is voor de levering en installatie van locatiegebonden klantapparatuur (ook wel ‘customer premises equipment’ [CPE] genoemd) die de hotelgasten en hotelbezoekers in staat stelt verbinding te maken met het netwerk van de ISP. De internettoegang wordt derhalve geleverd door een onafhankelijke ISP.
21. Tijdens de hoorzitting heeft Quadriga nog uitgelegd dat Quadriga ook een technische oplossing aanbiedt die hotels in staat stelt entertainmentdiensten aan hotelgasten in hun hotelkamers aan te bieden.
22. Uit het antwoord van Quadriga op de aanvullende vragen die door het college zijn gesteld, blijkt dat het signaal ten behoeve van de entertainmentdiensten die Quadriga aanbiedt via satelliet wordt aangeleverd door de firma GlobeCast Northern Europe Ltd. (hierna: GlobeCast) en niet door Quadriga zelf. De hotels die entertainmentdiensten afnemen van Quadriga gaan geen separate overeenkomst aan met GlobeCast. Quadriga heeft een [VERTROUWELIJK] contract afgesloten met GlobeCast waarin is overeengekomen dat Quadriga voor codering en distributie betaalt voor deze entertainmentdiensten. Quadriga zorgt er alleen voor dat de ‘inhoud’ van de entertainmentdiensten op de server van het betrokken hotel om de zoveel tijd wordt vernieuwd met gebruikmaking van de satellietverbinding die GlobeCast verzorgt.

5 Juridisch Kader

Voor het juridisch kader verwijst het college korthedshalve naar bijlage 1. Deze bijlage bevat de relevante wetsartikelen uit de Tw en de daarop gebaseerde (relevante) lagere regelgeving.

Besluit Openbaar

6 Overwegingen

6.1 Algemeen deel

23. Volgens de Tw dient een aanbieder van openbare elektronische communicatiediensten en/of een openbaar elektronisch communicatienetwerk mededeling te doen van zijn activiteiten, waarna het college de betreffende aanbieder registreert. De huidige opzet van het registratiestelsel is ingevoerd met de wijziging van de Tw van 2004 waarbij Europese richtlijnen zijn geïmplementeerd met als uitgangspunt dat geen vergunning of voorgaand verlof nodig is voor telecommunicatieactiviteiten (behoudens voor frequenties en nummers) en dat alle verplichtingen zijn neergelegd in de Tw, maar dat ten behoeve van het toezicht op de naleving van de Tw de marktpartijen wel kenbaar dienen te zijn. Om die reden heeft Nederland voor het systeem van mededeling en registratie gekozen. Het college houdt er toezicht op dat partijen die ingevolge dit systeem mededeling dienen te doen van hun activiteiten, dit ook daadwerkelijk doen, zodat het college de betreffende aanbieder vervolgens kan registreren.
24. De Tw schrijft echter voor dat het college niet overgaat tot registratie als er geen sprake is van het aanbieden van openbare elektronische communicatiediensten of een openbaar elektronisch communicatienetwerk (artikel 2.2, eerste lid, aanhef en onderdeel a, Tw). Verder wijzigt of beëindigt het college de registratie als de grond voor registratie is vervallen (artikel 2.2, vierde lid, aanhef en onderdeel a, Tw).

6.2 Het bezwaar tegen de registratieverklaring

25. Omtrent het bezwaar van Quadriga gericht tegen de registratieverklaring overweegt het college als volgt.

6.2.1 Aard registratieverklaring

26. Een bezwaar is slechts ontvankelijk als het gericht is tegen een besluit in de zin van artikel 1:3 Awb. Gelet op het eerste lid van dat artikel is een dergelijk besluit een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling. Hiermee wordt bedoeld dat de betreffende beslissing moet zijn gericht op een (extern) rechtsgevolg. De beslissing moet gericht zijn op rechtsgevolgen die ontstaan in de verhouding van het bestuursorgaan tot één of meer anderen.¹⁶
27. Het college is van oordeel dat de registratieverklaring niet aan dat vereiste voldoet. Dit standpunt vloeit voort uit het feit dat het college van oordeel is dat deze verklaring geen rechtsgevolgen heeft. Hieronder zal één en ander nader worden toegelicht.
28. In de Memorie van Toelichting bij de Tw 1998 (oud) wordt bij de artikelen 2.1 tot en met 2.3 Tw 1998 (oud) het volgende overwogen:

¹⁶ MvT II, Parl. Gesch. Awb I, p. 155.

Besluit Openbaar

“Registratie vindt in beginsel drempelloos plaats, dat wil zeggen dat er geen inhoudelijke toets zal plaatsvinden. Hierop geldt een uitzondering, namelijk dat alleen registratie plaatsvindt van telecommunicatienetwerken en telecommunicatiediensten die ook werkelijk openbaar zijn. *Dat is van belang omdat de geregistreerde niet alleen verplichtingen heeft maar ook bepaalde rechten krijgt* (cursief college).”¹⁷

29. In de Memorie van Toelichting bij een wetwijziging van de Tw, in werking getreden in 2004, wordt met betrekking tot (het huidige) artikel 2.4 Tw als volgt overwogen:

“Het college verstrekt aan degene die een mededeling als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, heeft gedaan, een verklaring dat de mededeling is gedaan. (...) Doel van een dergelijke verklaring is het voor de desbetreffende aanbieders, onderscheidenlijk ondernemingen vergemakkelijken van het uitoefenen van de hiervoor genoemde rechten tegenover bijvoorbeeld een andere aanbieder dan wel onderneming. Het afgeven van de verklaring is geen voorwaarde voor het mogen aanleggen of aanbieden van openbare elektronische communicatienetwerken of bijbehorende faciliteiten, dan wel het aanbieden van openbare elektronische communicatiediensten. *De verklaring brengt evenmin rechten of plichten tot stand: de rechten en plichten vloeien voort uit de desbetreffende bepalingen van de wet en de daarop berustende bepalingen* (cursief college).”¹⁸

30. Gelet op het verschil in formulering tussen de beide toelichtingen – het college wijst in dit verband met name op de door hem gecursiveerde gedeelten daarvan – is het college van oordeel dat de wetgever niet de bedoeling heeft gehad de verklaring¹⁹ waarmee de registratie van een partij wordt bevestigd²⁰ onder het huidige recht rechtsgevolgen te geven. Daarmee is een dergelijke verklaring geen besluit in de zin van artikel 1:3 Awb, hetgeen maakt dat een bezwaar gericht tegen een dergelijke verklaring niet-ontvankelijk is.

6.2.2 Conclusie

31. Het college is van oordeel dat het bezwaar van Quadriga gericht tegen de registratieverklaring niet-ontvankelijk dient te worden verklaard. Gelet op hetgeen in het voorgaande is geconcludeerd, constateert het college dat de door Quadriga in dit verband aangedragen bezwaren geen inhoudelijke behandeling behoeven.

6.3 Het bezwaar tegen het besluit toezichtkosten 2010

32. Artikel 1.1, onderdeel f, Tw bepaalt onder meer dat een elektronische communicatiedienst een gewoonlijk tegen vergoeding aangeboden dienst is die geheel of hoofdzakelijk bestaat in het overbrengen van signalen via elektronische communicatienetwerken, waaronder

¹⁷ Kamerstukken II 1996/97, 25 533, nr. 3, p. 78 (MvT).

¹⁸ Kamerstukken II 2002/03, 28 851, nr. 3, p. 95-96 (MvT).

¹⁹ In de zin van artikel 2.4, eerste lid, Tw.

²⁰ In de zin van artikel 2.1, vierde lid, Tw.

Besluit Openbaar

telecommunicatiediensten en transmissiediensten op netwerken die voor omroep worden gebruikt, doch niet de dienst waarbij met behulp van elektronische communicatienetwerken en –diensten overgebrachte inhoud wordt geleverd of redactioneel wordt gecontroleerd.

6.3.1 Entertainmentdiensten

33. Uit het antwoord op een van de aanvullende vragen die door het college aan Quadriga zijn gesteld, blijkt dat het signaal ten behoeve van de entertainmentdienst die Quadriga aanbiedt, bestaat uit het beschikbaar stellen (en regelmatig verversen) van 'on demand content' die kan worden opgeslagen op de server van het betreffende hotel. Het aanleveren van deze content geschiedt per satellietverbinding, welke wordt aangeleverd door de firma GlobeCast Northern Europe Ltd. (hierna: GlobeCast). De transmissie van de daarvoor benodigde signalen wordt niet door Quadriga zelf verzorgd. Quadriga heeft een [VERTROUWELIJK] contract afgesloten met GlobeCast waarin is overeengekomen dat Quadriga voor de codering en distributie van deze entertainmentdienst een vergoeding betaalt. Quadriga zegt voorts enkel verantwoordelijk te zijn voor het periodiek 'verversen' van de entertainmentinhoud die op de server van het hotel wordt opgeslagen.
34. Het college beschouwt een entertainmentdienst (met 'on demand content') in vorenbedoelde zin niet als een elektronische communicatiedienst in de zin van artikel 1.1, onderdeel f, Tw. In dit specifieke geval bestaat de door Quadriga geleverde entertainmentdienst immers vooral uit een inhoudelijke dienst (levering van de 'on demand content') en niet uit een transmissiedienst. Er wordt slechts gebruik gemaakt van een transmissiedienst (de transmissie via satelliet die Globecast verzorgt) om de inhoudelijke dienst de facto aan het afnemende hotel te kunnen leveren.
35. Artikel 1.1, onderdeel f, Tw bepaalt dat een dienst waarbij met behulp van elektronische communicatienetwerken en -diensten overgebrachte inhoud wordt geleverd, niet kan worden beschouwd als een elektronische communicatiedienst in de zin van genoemde wettelijke bepaling. Gelet op de voorgaande overwegingen stelt het college zich op het standpunt dat de door Quadriga geleverde entertainmentdienst voldoet aan deze definitie.
36. Het college is derhalve van oordeel dat Quadriga voor wat betreft de door haar aangeboden entertainmentdienst geen aanbieder is van een elektronische communicatiedienst in de zin van artikel 1.1, onderdeel f, Tw.

6.3.2 Internettoegangsdiensden

37. Één van de andere activiteiten waarvoor aanbieders in beginsel aan het college mededeling moeten doen (in de zin van 2.1, eerste lid, Tw) is het aanbieden van internettoegang, ongeacht of deze dienst draadloos is. Het college beschouwt het aanbieden van internettoegang als het aanbieden van een elektronische communicatiedienst in de zin van artikel 1.1, onderdeel f, Tw. Een dergelijke dienst bestaat immers uit het gewoonlijk tegen vergoeding overbrengen van signalen via elektronische communicatienetwerken.

Besluit Openbaar

38. Uit een aan het college gestuurde brief van Quadriga d.d. 21 april 2010²¹ blijkt dat zij aan een deel van haar afnemers in contractuele zin toegang tot internet levert. Quadriga herhaalt deze mededeling in haar aan het college gerichte brief van 6 juli 2010 en een vertegenwoordiger van Quadriga heeft één en ander ook bevestigd tijdens de hoorzitting die op 18 september 2012 heeft plaatsgevonden. Quadriga erkent dat zij zich ten aanzien van achttien van haar klanten (hotels) in Nederland heeft verplicht tot levering van de dienst internettoegang. Dit wordt ook bevestigd door het feit dat (potentiële) klanten van Quadriga er blijkens de overeenkomst die Quadriga bij haar brief van 6 juli 2010 heeft gevoegd, voor kunnen opteren internettoegangsdiensten van Quadriga af te nemen.
39. Blijkens de Memorie van Toelichting op de Tw²² is het van belang voor de beoordeling van de vraag of een partij kan worden gekwalificeerd als aanbieder van een (telecommunicatie)dienst in de zin van de Tw, of de betreffende aanbieder zich als onderdeel van zijn aanbod heeft verplicht jegens zijn afnemer een dergelijke dienst te leveren. Aangezien het begrip (telecommunicatie)dienst de voorloper is van het begrip 'openbare elektronische communicatiedienst', meent het college dat het in de rede ligt dat dit principe eveneens geldt voor een elektronische communicatiedienst in de zin van de in artikel 1.1, onderdeel f, Tw.²³ Verder blijkt uit de wetgeschiedenis²⁴ van de Tw dat de mededelingsplicht van artikel 2.1, eerste lid, Tw geldt voor de natuurlijke persoon of rechtspersoon die zich daadwerkelijk bezighoudt met de activiteiten waarvoor mededeling wordt verlangd.
40. In een uitspraak uit 2002²⁵ heeft de rechtbank Rotterdam in dit verband overwogen dat doorslaggevend is dat de betreffende aanbieder zich als onderdeel van diens (openbare) aanbod verplicht om een telecommunicatiedienst af te leveren jegens haar afnemers. Verder overweegt de rechtbank dat niet van belang is dat de technische uitvoering van de (telecommunicatie)dienst aan een derde is opgedragen. Om te kunnen worden aangemerkt als aanbieder van een telecommunicatiedienst hoeft de betrokken onderneming ook niet over een eigen netwerk te beschikken. Zoals hierboven reeds is opgemerkt meent het college dat het in rede ligt dat dit principe eveneens geldt voor een elektronische communicatiedienst in de zin van de in artikel 1.1, onderdeel f, Tw.

6.3.3 Geen aanbieder van de dienst

41. Ondanks het feit dat Quadriga zich jegens (een deel van) haar afnemers contractueel heeft verplicht tot het leveren van internettoegangsdiensten, en deze diensten ook daadwerkelijk (door)levert, is het college van oordeel dat dit in dit specifieke geval onvoldoende grond oplevert voor de conclusie dat Quadriga daarmee ook de facto is te beschouwen als *aanbieder* van elektronische communicatiediensten in de zin van artikel 1.1, onderdeel f, Tw. Het college

²¹ Het college heeft deze brief geregistreerd onder kenmerk 2010101770.

²² *Kamerstukken II 1996/97*, 25 533, nr. 3, p. 71.

²³ De nieuwe term 'elektronische communicatiedienst' is immers in veel opzichten de wettelijke opvolger van de term 'telecommunicatiedienst'.

²⁴ *Kamerstukken II 1997/98*, 25 533, nr. 5, p. 37-38.

²⁵ Rb. Rotterdam 8 mei 2002, *LJN: AE2726*.

Besluit Openbaar

komt tot deze conclusie gelet op het feit dat hij het in casu voldoende aannemelijk acht dat Quadriga slechts bij uitzondering en uit serviceoverwegingen internettoegangsdiensten – in contractuele zin – (door)levert aan enkele afnemers van haar (voornaamste) diensten.

42. Blijkens de bij het college bekende informatie bestaat de kern van de dienstverlening van Quadriga uit het ter beschikking stellen van technische apparatuur (alsmede van inhoudelijke entertainmentdiensten) die hotels in staat stelt entertainment-, reclame- en promotiediensten aan hun gasten aan te bieden. Met behulp van deze apparatuur kan (onder meer) worden bewerkstelligd dat hotelgasten op hun kamer en in andere ruimtes van het betreffende hotel (via zowel kabel- als WiFi-verbindingen) toegang kunnen krijgen tot het internet. De internettoegangsdienst die daarvoor benodigd is wordt de facto geleverd door een niet aan Quadriga gelieerde ISP.
43. Quadriga heeft er verder op gewezen dat zij slechts met achttien van de 79 hotels die van haar diensten gebruikmaken, is overeengekomen dat zij – ten behoeve van die achttien hotels – internettoegangsdiensten afneemt van een ISP, om deze dienst vervolgens direct weer ongewijzigd door te leveren aan het betreffende hotel. In fysieke zin wordt de internettoegangsdienst direct aan het hotel geleverd, maar in contractuele zin wordt de dienst geleverd via Quadriga. Blijkbaar is sprake van het leveren van een aanvullende dienst, terwijl de 'core business' van Quadriga lijkt te bestaan uit het ter beschikking stellen van technische apparatuur in vorenbedoelde zin. De overige hotels die van de diensten van Quadriga gebruik maken (61 van de 79 hotels), hebben zelf een overeenkomst met een ISP gesloten op grond waarvan deze hotels een internettoegangsdienst afnemen, die vervolgens (doorgaans tegen betaling) weer ter beschikking wordt gesteld aan hotelgasten. In die gevallen levert de ISP haar internettoegangsdienst – ook in contractuele zin – direct aan het betreffende hotel. Quadriga speelt daarin blijkbaar verder geen rol.
44. Quadriga heeft in dit verband verklaard dat de hotels die van de door haar geleverde technische systemen gebruik maken – om die optimaal te kunnen benutten – er normaliter zelf voor zorgen dat zij een overeenkomst sluiten met een ISP tot levering van een internettoegangsdienst. Quadriga zegt dit enkele van haar afnemers (eerdergenoemde achttien hotels) louter uit serviceoverwegingen uit handen te hebben genomen. Verder neemt het college hierbij in ogenschouw dat Quadriga – in antwoord op een aanvullende vraag van het college d.d. 18 oktober 2012 – heeft bevestigd dat zij geen extra kosten (zoals niet-kostengeoriënteerde toeslagen) in rekening brengt voor het (in contractuele zin) doorleveren van de internettoegangsdienst aan de betreffende afnemers, maar zich beperkt tot het direct doorbelasten van de abonnementskosten die zijn verbonden aan die dienst (zoals die door de betreffende ISP aan Quadriga in rekening worden gebracht).
45. Het college is van oordeel dat onder deze specifieke omstandigheden – die hem voorshands niet onaannemelijk voorkomen – niet kan worden geoordeeld dat Quadriga daadwerkelijk optreedt als (zelfstandige) aanbieder van een internettoegangsdienst (zijnde een elektronische

Besluit Openbaar

communicatiedienst in de zin van artikel 1.1, onderdeel f, Tw). Dit laat overigens onverlet dat het college tot algemeen uitgangspunt zal blijven nemen dat de contractuele aanbieder van een elektronische communicatiedienst (in de zin van artikel 1.1, onderdeel f, Tw) in beginsel als zodanig heeft te gelden, ook als de technische uitvoering van de dienst aan een derde is opgedragen (of als de betreffende aanbieder niet over een eigen netwerk beschikt).

6.3.4 Geen (openbaar) elektronisch communicatienetwerk

46. Verder overweegt het college (mede) op grond van het voorgaande evenmin grond te zien voor het oordeel dat Quadriga als aanbieder kan worden beschouwd van openbare elektronische communicatienetwerken in de zin van artikel 1.1, onderdelen e, h, en i, Tw. Gelet op voorgaande conclusies – die er kort gezegd op neerkomen dat Quadriga niet kwalificeert als aanbieder van (openbare) elektronische communicatiediensten (in de zin van artikel 1.1, onderdeel f, Tw) – acht het college het niet (voldoende) aannemelijk dat de apparatuur die Quadriga (als onderdeel van haar dienstverlening) bij hotels installeert, kan worden beschouwd als een openbaar netwerk in de zin van artikel 1.1, onderdelen e, h, en i Tw dat door Quadriga wordt aangeboden.

47. Daarvoor geldt ingevolge voornoemd artikel immers het vereiste dat het betreffende elektronische communicatienetwerk geheel of hoofdzakelijk wordt gebruikt voor het aanbieden van openbare elektronische communicatiediensten. De hiervoor beschreven aard van het gebruik van bedoelde apparatuur, verdraagt zich naar oordeel van het college niet met de conclusie dat die apparatuur kan worden beschouwd als een netwerk dat geheel of hoofdzakelijk wordt gebruikt voor het aanbieden van openbare elektronische communicatiediensten. Bovendien leidt het college uit de door Quadriga overgelegde informatie af dat de apparatuur die zij bij hotels installeert, zich bevindt in de hotels en daarmee achter het fysieke netwerkaansluitpunt van het betreffende hotel. Een elektronisch communicatienetwerk, als bedoeld in artikel 1.1, onderdeel e, van de Telecommunicatiewet, eindigt daar waar de abonnee toegang krijgt tot het netwerk. In de meeste gevallen zal dit het fysieke netwerkaansluitpunt zijn. Kabels en leidingen die zich na het netwerkaansluitpunt van de abonnee in een gebouw bevinden behoren niet meer tot het net en zijn eigendom van de eigenaar van het gebouw.²⁶ In dit aan de wetsgeschiedenis ontleende beginsel vindt het college ook steun voor zijn standpunt dat voornoemde apparatuur niet kan worden beschouwd als een (openbaar) elektronisch communicatienetwerk in de zin van artikel 1.1, onderdeel e, van de Telecommunicatiewet, en Quadriga daarmee niet als aanbieder daarvan.

6.3.5 Voorbehoud

48. Verder merkt het college in aanvulling op het voorgaande volledigheidshalve nog wel op dat hij zich het recht voorbehoudt zijn oordeel aan te passen omtrent de vraag of Quadriga kan worden beschouwd als aanbieder van openbare elektronische communicatiediensten en/of openbare elektronische communicatienetwerken, indien zich daartoe een concrete aanleiding

²⁶ Kamerstukken II 2005/06, 29 834, nr. 9, p. 7.

Besluit Openbaar

voordoet (al dan niet tengevolge van veranderde feiten of omstandigheden). Het is voor dat oordeel immers doorslaggevend geweest dat in dit specifieke geval slechts een relatief klein gedeelte van de afnemers van Quadriga bij wijze van uitzondering op de regel (en bovendien enkel uit serviceoverwegingen) in contractuele zin internettoegangsdiensten²⁷ krijgt (door)geleverd door Quadriga. Als deze omstandigheid blijkt te zijn veranderd, zou het college daarin voldoende aanleiding kunnen zien om alsnog tot het oordeel te komen dat Quadriga kan worden beschouwd als aanbieder van (openbare) elektronische communicatiediensten en/of dito netwerken.²⁸

6.3.6 Vergoeding toezicht college

49. Het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet voorziet in de juridische grondslag voor de Regeling vergoedingen OPTA 2010.²⁹ Uit voornoemd besluit volgt dat slechts ten aanzien van een aanbieder van openbare elektronische communicatiediensten, openbare elektronische communicatienetwerken of bijbehorende faciliteiten kan worden vastgesteld dat aan het college een vergoeding verschuldigd is ter zake van het toezicht door het college.³⁰ In voornoemde regeling is verder bepaald dat voor de kosten van het door het college verrichten van werkzaamheden of diensten met betrekking tot de categorieën en ondercategorieën van gelijksoortige werkzaamheden of diensten, genoemd in de bij genoemde regeling behorende bijlage, voor het kalenderjaar 2010 de in de bijlage genoemde vergoedingen verschuldigd zijn.³¹ In deze bijlage is, voor zover hier relevant, bepaald dat als vergoeding voor registratie van de categorie (1), “het aanbieden van *een openbaar elektronisch communicatienetwerk*, het aanbieden van openbare *elektronische communicatiediensten* (cursieven college) of bijbehorende faciliteiten” jaarlijks een omzetafhankelijke vergoeding is verschuldigd voor het toezicht van het college.
50. Het besluit toezichtkosten 2010 is hierop gebaseerd. In het voorgaande kwam het college al tot de conclusie dat hij Quadriga, mede op grond van de door haar in de bezwaarfase overgelegde informatie, bij nader inzien niet beschouwt als aanbieder van elektronische communicatiediensten in de zin van artikel 1.1, onderdelen f en g, Tw, noch als aanbieder van openbare elektronische communicatienetwerken in de zin van artikel 1.1, onderdelen e, h en i, Tw. Het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet noch de Regeling vergoedingen OPTA 2010 bepaalt dat ook degene die diensten aanbiedt die niet zijn te beschouwen als (openbare) elektronische communicatiediensten of dito netwerken, daarvoor een vergoeding verschuldigd is aan het college. Hiermee komt de rechtsgrond aan het besluit toezichtkosten 2010 te ontvallen. Gelet hierop constateert het college dat het besluit toezichtkosten 2010 ten onrechte

²⁷ Het college acht het in dit verband tevens van belang dat in ogenschouw wordt genomen dat deze internettoegangsdiensten volgens Quadriga de facto direct door de ISP aan de betreffende klant van Quadriga worden geleverd, met dien verstande dat Quadriga ten behoeve van voornoemde klant een leveringsovereenkomst is aangegaan met die ISP (en enkel de direct daaraan verbonden kosten doorbelast aan die klant).

²⁸ Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan een verandering van de actuele feitelijke situatie in die zin dat Quadriga aan een aanzienlijk groter deel van haar clientele (dan thans het geval is) in contractuele zin internettoegangsdiensten gaat leveren. Ook kan daarbij worden gedacht aan de situatie dat de (contractuele) levering van internettoegangsdiensten een vast onderdeel is geworden van het dienstenpakket van Quadriga.

²⁹ Artikel 4, derde lid, van het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet.

³⁰ Artikel 1 en artikel 5a van het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet.

³¹ Artikel 3 van de Regeling vergoedingen OPTA 2010.

Besluit Openbaar

en in strijd met artikel 5a, eerste lid, van het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet is genomen.

6.3.7 Conclusie

51. Op grond van bovenstaande overwegingen treffen de bezwaren van Quadriga op dit punt doel. Het college is van oordeel dat de bezwaren van Quadriga gericht tegen het besluit toezichtkosten 2010 gegrond dienen te worden verklaard en dat dit besluit dient te worden herroepen. Gelet op hetgeen in het voorgaande is geconcludeerd, constateert het college dat de overige door Quadriga in dit verband aangedragen bezwaren geen inhoudelijke behandeling meer behoeven.

7 Vergoeding kosten bezwaarprocedure

52. Bij eerdergenoemde bezwaarschriften van 20 augustus 2012 is het college door Quadriga verzocht de door haar in de bezwaarprocedure gemaakte kosten (zoals bedoeld in artikel 7:15, tweede lid, Awb) te vergoeden. Ingevolge artikel 7:15, tweede lid, Awb worden de kosten die de belanghebbende redelijkerwijs heeft moeten maken in verband met de behandeling van zijn bezwaar, uitsluitend door het bestuursorgaan vergoed op verzoek van die belanghebbende en wegens een aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid. Het besluit toezichtkosten 2010 wordt bij dit besluit herroepen (zie het hieronder weergegeven dictum van dit besluit), zodat die situatie zich - mede gelet op de redenen voor het herroepen van dit besluit - in het onderhavige geval in beginsel voordoet.
53. Nu niet is gesteld of gebleken dat andere kosten zijn gemaakt dan die welke verband houden met door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand bij het opstellen van het bezwaarschrift en bij de vertegenwoordiging van Quadriga ter zitting, komen alleen deze kosten voor vergoeding in aanmerking. Dat deze kostencategorie kan worden geschaard onder het begrip 'vergoeding van de kosten' als bedoeld in artikel 7:15, tweede lid, Awb (en dat deze kosten daarmee voor vergoeding in aanmerking komen) volgt uit artikel 1, onderdeel a, van het Besluit proceskosten bestuursrecht.
54. Ten aanzien van deze categorie bepaalt artikel 2, eerste lid, aanhef en onderdeel a, van dat besluit dat het bedrag van de te vergoeden kosten wordt vastgesteld overeenkomstig het in de bijlage van voornoemd besluit opgenomen tarief. Conform onderdeel A4 van die bijlage stelt het college vast dat voor de kosten die zijn gemaakt in verband met door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, twee punten dienen te worden toegekend. Verder stelt het college vast dat conform onderdeel B2 van die bijlage aan deze punten een waarde van € 437 per punt dient te worden toegekend. Het gewicht van de zaak is naar oordeel van het college als gemiddeld te bestempelen, hetgeen betekent dat in het onderhavige geval ingevolge onderdeel C1 van de bijlage wegingsfactor 1 dient te worden gehanteerd.

Besluit
Openbaar

55. Gelet op het voorgaande komt Quadriga in aanmerking voor een forfaitaire vergoeding van de kosten die zij heeft moeten maken in verband met door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand bij de behandeling van haar bezwaar (gericht tegen het besluit toezichtkosten 2010) ten bedrage van € 874.

Besluit Openbaar

8 Dictum

56. Het college van de Onafhankelijke Post en Telecommunicatie Autoriteit verklaart de bezwaren van Quadriga gericht tegen:

- de schriftelijke verklaring van registratie zijdens het college van 23 september 2010 met kenmerk OPTA/CNB/3230-2541, niet-ontvankelijk;
- het besluit van het college van 1 oktober 2010, met kenmerk OPTA/ACNB/2010/202806, gegrond en herroept genoemd besluit.

57. Het college wijst het verzoek, op grond van artikel 7:15, tweede lid, Awb, tot vergoeding van de kosten die Quadriga redelijkerwijs heeft moeten maken in verband met de behandeling van haar bezwaren toe. Quadriga komt in aanmerking voor een vergoeding van deze kosten ten bedrage van € 874. Deze vergoeding zal door het college zo spoedig mogelijk worden gestort op een door (de gemachtigde van) Quadriga aan te wijzen bankrekening.

HET COLLEGE VAN DE ONAFHANKELIJKE POST EN TELECOMMUNICATIE AUTORITEIT,
namens het college,
Hoofd afdeling Consument, Nummers en Bestuur

(w.g.) drs. D.I. Bos

Beroepsmogelijkheid

Belanghebbenden die zich met dit besluit niet kunnen verenigen, kunnen binnen zes weken na de dag waarop dit besluit is bekendgemaakt beroep instellen bij de Rechtbank Rotterdam.

Het postadres is: Rechtbank Rotterdam, sector Bestuursrecht, Postbus 50951, 3007 BM Rotterdam.

Het beroepschrift moet zijn ondertekend en moet ten minste de naam en het adres van de indiener, de dagtekening en een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht bevatten. Voorts moet het beroepschrift de gronden van het beroep bevatten en dient een afschrift van het bestreden besluit te worden meegezonden.

Voor het instellen van beroep is griffierecht verschuldigd. Informatie hierover kan worden ingewonnen bij de griffie van de Rechtbank, telefonisch bereikbaar op (010) 297 12 34.

U kunt ook digitaal beroep instellen bij genoemde rechtbank via <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op genoemde site voor de precieze voorwaarden.

Besluit Openbaar

Bijlage 1

Juridisch Kader

1. Artikel 1.1, onder f, Tw luidt: “elektronische communicatiedienst: gewoonlijk tegen vergoeding aangeboden dienst die geheel of hoofdzakelijk bestaat in het overbrengen van signalen via elektronische communicatienetwerken (...).”
2. Artikel 1.1, onder g, Tw luidt: “openbare elektronische communicatiedienst: elektronische communicatiedienst die beschikbaar is voor het publiek”.
3. Artikel 1.1 onder e, Tw luidt: “elektronisch communicatienetwerk: transmissiesystemen, waaronder mede begrepen de schakel- of routeringsapparatuur, netwerkelementen die niet actief zijn en andere middelen, die het mogelijk maken signalen over te brengen via kabels, radiogolven, optische of andere elektromagnetische middelen, waaronder satellietnetwerken, vaste en mobiele terrestrische netwerken, elektriciteitsnetten, voor zover deze voor overdracht van signalen worden gebruikt en netwerken voor radio- en televisieomroep en kabeltelevisienetwerken, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie”.
4. Artikel 1.1, onder h, Tw luidt: “openbaar elektronisch communicatienetwerk: elektronisch communicatienetwerk dat geheel of hoofdzakelijk wordt gebruikt om openbare elektronische communicatiediensten aan te bieden (...) voor zover dit aan het publiek geschiedt.”
5. Op grond van artikel 2.1, eerste lid, Tw is degene die een openbaar elektronisch communicatienetwerk of een openbare elektronische communicatiedienst aanbiedt, verplicht daarvan mededeling te doen aan het college. Op grond van artikel 2.1, vierde lid, Tw registreert het college degene, die vorenbedoelde mededeling heeft gedaan na ontvangst van de mededeling en de daarbij behorende gegevens.
6. Op grond van artikel 2.2, eerste lid, onder a, Tw gaat het college niet over tot registratie als er geen sprake is van het aanbieden van openbare elektronische communicatiediensten of een openbaar elektronisch communicatienetwerk. Ingevolge artikel 2.2, vierde lid, onder a, Tw wijzigt of beëindigt het college de registratie als de grond voor registratie is vervallen.
7. Het college houdt op grond van artikel 15.1, derde lid, Tw toezicht op de naleving van de mededelingsplicht en dwingt naleving zo nodig af.
8. Het besluit van het college om, na diens beoordeling van de mededeling en de daarbij ontvangen gegevens, over te gaan tot registratie van desbetreffende aanbieder is een besluit als bedoeld in artikel 1:3, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). Een belanghebbende als bedoeld in artikel 1:2, eerste lid, Awb kan tegen een dergelijk besluit van het college bezwaar maken op grond van artikel 17.1, tweede lid, Tw jo. artikel 7:1, eerste lid, Awb.

Besluit Openbaar

9. Artikel 16.1, eerste lid, Tw luidt: “bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld over de vergoeding van de kosten die is verschuldigd door degene ten behoeve van wie werkzaamheden of diensten zijn verricht ingevolge het bepaalde bij of krachtens deze wet of bij de roamingverordening voorzover de vergoeding verband houdt met deze werkzaamheden of diensten.”
10. Artikel 16.1, tweede lid, Tw luidt: “Bij het vaststellen van de vergoeding kunnen mede worden betrokken kosten, verband houdend met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze wet of bij de roamingverordening ten aanzien van de desbetreffende werkzaamheden of diensten.”
11. Artikel 16.1, derde lid, Tw luidt: “Voorzover de regels, bedoeld in het eerste lid, betrekking hebben op de vaststelling van de hoogte van de vergoeding van de kosten van door het college te verrichten werkzaamheden of diensten, betreft Onze Minister het college bij die vaststelling. De betreffende vergoeding wordt opgelegd door het college en voldaan aan het college.”
12. Artikel 1 van het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet luidt: “in dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
 - a. wet: Telecommunicatiewet;
 - b. vergoeding: vergoeding, bedoeld in artikel 16.1 van de wet;
 - c. aanbieder: onderneming die openbare elektronische communicatiediensten, openbare elektronische communicatienetwerken of bijbehorende faciliteiten aanbiedt;
 - d. omzet: omzet die een aanbieder realiseert uit het in Nederland leveren van openbare elektronische communicatiediensten, openbare elektronische communicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten en die wordt berekend overeenkomstig artikel 5b.”
13. Artikel 2, eerste lid, van het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet luidt: “De vergoeding dient ter dekking van de kosten van de werkzaamheden of diensten die ingevolge het bepaalde bij of krachtens de wet door Onze Minister of het college worden verricht.”
14. Artikel 2, tweede lid, van het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet luidt: “de vergoeding bestaat uit:
 - a. een bedrag dat verband houdt met de kosten van het verrichten van werkzaamheden of diensten in het kader van de aan Onze Minister of het college bij of krachtens de wet opgedragen uitvoeringstaak; of

Besluit Openbaar

- b. een bedrag dat verband houdt met de kosten van het verrichten van werkzaamheden of diensten in het kader van de aan Onze Minister of het college bij of krachtens de wet opgedragen toezichthoudende taak; of
- c. een jaarlijkse bijdrage als bedoeld in artikel 16.1, vierde of vijfde lid, van de wet.
15. Artikel 2, derde lid, van het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet luidt: “De vergoeding wordt per kalenderjaar vastgesteld.”
16. Artikel 2, vierde lid, van het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet luidt: “het bedrag, bedoeld in het tweede lid, onder a, wordt eenmaal in rekening gebracht.”
17. Artikel 2, vijfde lid, van het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet luidt: “het bedrag en de jaarlijkse bijdrage, bedoeld in het tweede lid, onder b en c, zijn per kalenderjaar verschuldigd en worden eens per kalenderjaar in rekening gebracht.”
18. Artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b en c, van het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet luidt: “Ter zake van de kosten, bedoeld in artikel 2, eerste lid, gelden als uitgangspunten dat de directe kosten rechtstreeks worden toegerekend aan categorieën van gelijksoortige werkzaamheden of diensten (en dat) de indirecte kosten worden toegerekend aan categorieën van gelijksoortige werkzaamheden of diensten naar rato van hun beslag op de onderscheiden werkzaamheden of diensten;”
19. Artikel 4, tweede lid, aanhef en onder c, van het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet luidt: “categorieën als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder b en c, zijn, voor zover het betreft werkzaamheden of diensten van het college, werkzaamheden of diensten met betrekking tot openbare elektronische communicatiediensten en openbare elektronische communicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten.”
20. Artikel 4, derde lid, van het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet luidt: “bij ministeriële regeling kunnen per categorie, bedoeld in het eerste en tweede lid, subcategorieën van gelijksoortige werkzaamheden of diensten worden vastgesteld en kunnen andere categorieën van gelijksoortige werkzaamheden of diensten worden vastgesteld.”
21. Artikel 5a, eerste lid, van het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet luidt: “bij de vaststelling van de hoogte van de vergoeding ter zake van het toezicht door het college ten aanzien van openbare elektronische communicatiediensten, openbare elektronische communicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten worden de volgende verdeelsleutels gebruikt:
- a. voor de vergoeding die verschuldigd is door aanbieders wier omzet meer bedraagt dan een bij ministeriële regeling te bepalen grensbedrag: de formule

Besluit Openbaar

$$\frac{A}{(B + C)};$$

b. voor de vergoeding die verschuldigd is door aanbieders wier omzet ten hoogste het in onderdeel a bedoelde grensbedrag bedraagt: de formule

$$\frac{C}{(B + C).n};$$

waarbij

* A voorstelt: de omzet van de aanbieder wiens omzet meer bedraagt dan het grensbedrag;

* B voorstelt: het totaal van de omzetten A;

* C voorstelt: het bedrag dat wordt berekend door vermenigvuldiging van het aantal aanbieders waarvan de omzet ten hoogste het grensbedrag en ten minste een bij ministeriële regeling te bepalen minimum bedraagt, met de helft van de som van dit minimum en het grensbedrag;

en voorstelt: het aantal aanbieders waarvan de omzet ten hoogste het grensbedrag en ten minste een bij ministeriële regeling te bepalen minimum bedraagt.”

22. Artikel 5a, tweede lid, van het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet luidt: “de hoogte van de vergoeding wordt op nihil gesteld indien de aanbieder aan het college een onderbouwde opgave over zijn omzet heeft gedaan op grond waarvan naar het oordeel van het college aannemelijk is dat de omzet minder bedraagt dan het in het eerste lid bedoelde minimum.”
23. Artikel 3 van de Regeling vergoedingen OPTA 2010 luidt: “Voor de kosten van het door het college verrichten van werkzaamheden of diensten zijn met betrekking tot de categorieën en subcategorieën van gelijksoortige werkzaamheden of diensten, genoemd in de bij deze regeling behorende bijlage, voor het kalenderjaar 2010 de in de bijlage genoemde vergoedingen verschuldigd.”
24. De bij de Regeling vergoedingen OPTA 2010 behorende bijlage luidt, voor zover hier relevant:

Besluit Openbaar

BIJLAGE

Voor het kalenderjaar 2010 zijn de volgende vergoedingen verschuldigd:

Categorie	Vergoeding voor registratie	Jaarlijkse vergoeding voor het toezicht
1 Het aanbieden van een openbaar elektronisch communicatienetwerk, openbare elektronische communicatiediensten of bijbehorende faciliteiten: - als is aangetoond dat de omzet ¹ in 2008 minder dan € 2.000.000,- bedraagt	€ 250	nihil ²
	€ 250	€ 7.441
	€ 250	0,068% van de omzet ³
2 Post - universele dienst		799.000
3 Het aanbieden of afgeven van gekwalificeerde certificaten aan het publiek (TTP-diensten): • met een geldig bewijs van toetsing ⁴ : - per certificatedienstverlener	€ 250	€ 0,20
• zonder een geldig bewijs van toetsing - per certificatedienstverlener	€ 3.000	€ 0,40
- per aan het publiek afgegeven certificaat		

¹ De in onderdeel 1 bedoelde omzet betreft op grond van artikel 1, onderdeel d, van het besluit de omzet uit het in Nederland leveren van openbare elektronische communicatienetwerken, openbare elektronische communicatiediensten of bijbehorende faciliteiten.

² Indien de aanbieder kan aantonen dat zijn omzet minder bedraagt dan € 2.000.000,- wordt de hoogte van de door hem verschuldigde toezichtsvergoeding op nihil gesteld op grond van artikel 5a, tweede lid, van het besluit.

³ Dat wil zeggen 0,068% van de omzet die de aanbieder in 2008 uit het in Nederland leveren van openbare elektronische communicatienetwerken, openbare elektronische communicatiediensten of bijbehorende faciliteiten heeft gerealiseerd.

⁴ Het betreft het bewijs van toetsing dat wordt afgegeven aan de certificatedienstverlener door een organisatie die is aangewezen op grond van artikel 18.16, eerste lid, Telecommunicatiewet.